

רע"פ 2191/19 - שמעון רוזנברג נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2191/19

לפני:

המבקש:

כבוד השופט י' אלרון
שמעון רוזנברג

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ת
24043-12-18 מיום 5.3.2019 שניתן על-ידי
כב' השופטת חיה זנדברג
בשם המבקש: עו"ד ניר שלום

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ח' זנדברג) בעפ"ת 24043-12-18 מיום 5.3.2019, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (השופט נ' מהנא) בהמ"ש 6350-10-18 מיום 3.12.2018.

2. ביום 21.5.2017 ניתנה למבקש הודעת קנס בסך 250 ש"ח בגין נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

3. בחלוף כשנה וחצי, ביום 14.10.2018, הגיש המבקש בקשה להישפט באיחור בגין הודעת הקנס שניתנה לו, וטען כי בעת ביצוע העבירה נהג ברכב אדם אחראי שזכר עברו את הרכב מחברת להשכרת רכבים.

4. בית משפט השלום לתעבורה בירושלים דחה את בקשת המבקש, וקבע כי מאחר שהודעת הקנס כבר שולמה יש לראות במבקש כמי שהודה באשמה ונשא בעונשו. עוד צוין כי לא נמצאה סיבה מוצדקת להגשת הבקשה באיחור וכי לא ייגרם עיוות דין למבקש מדחיית הבקשה.

5. המבקש הגיש בקשה נוספת להישפט באיחור לבית משפט השלום לתעבורה, וטען כי הקנס לא שולם על-ידו מרצונו אלא עוקל מחשבונו על-ידי המרכז לגביית קנסות.

6. בית משפט השלום לתעבורה דחה בהחלטהמיום 3.12.2018 את בקשתו הנוספת של המבקש, ושב וקבע כי לא סיפק סיבה מוצדקת לאי הודעתו במועד על בקשתו להישפטואף לא הצביע על קיומו של חשש ממשי לעיוות דין שייגרם לו.

7. על החלטה זו הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי, וטען כי השתהה בהגשת הבקשה להישפט שכן הודעת הקנס – אשר לטענת המשיבה נשלחה אליו בדואר – "לא הגיע לידי לעולם", כלשונו, וכי גילה על קיומו של הקנס רק בבואו לחדש את רישיון נהיגתו.

כן הלין המבקש כי נגרם לו עיוות דין, שכן לטענתו הורשע בעבירה אותה לא ביצעובשל הרשעה זו משרד הרישוי מסרב לחדש לו את רישיון נהיגתו.

8. בית המשפט המחוזי בירושלים דחה את ערעורו של המבקש, תוך שקבע כי בקשת המבקש להישפט באיחור הוגשה בשיהוי וללא "כל הסבר שהוא". זאת, לנוכח העובדה כי נגד המבקש התנהלו הליכי גבייה על-ידי המרכז לגביית קנסות אליהם היה מודע עוד בחודש בפברואר 2018.

בנוסף, צוין כי המבקש לא תמך את טענותיו העובדתיות בבקשה בתצהיר, וכי לא הוכח כי ייגרם לו כל עיוות דין מדחיית הבקשה.

9. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, במסגרתהטוען המבקש כי אין לראות באישור מעקב המשלוחים של דואר ישראל – לפיו הודעת הקנס נמסרה לו כבר ביום 15.8.2017 – כ"מסירה כדין" של הודעת הקנס, וכי הסתמכות על "חזקת המסירה" הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 (להלן: תקנות סדר הדין הפלילי) לצורךהרשעתו פוגעת בזכותו הבסיסית להיות נוכח במשפטו.

עוד סבורהמבקש כי דחיית בקשתו תגרום לו לעיוות דין המצדיק את מתן רשות הערעור, שכן לטענתו הרשעתו בעבירה אותה כלל לא ביצע מונעת ממנו מלחדש את רישיון נהיגתו.

דין והכרעה

10. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, אני סבור כי דינה להידחות.

11. כידוע, בקשת רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים המעוררים שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים בהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני שנגרם למבקש.

12. הבקשה שלפניי לא באה בגדרי אמות המידה האמורות, ודי בכך בכדי לדחותה. בית משפט זה אישר לא אחת את חוקיותה של "חזקת המסירה" הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי (ראו למשל: רע"פ 106/15 קרוב נ' מדינת ישראל פסקה 7 (20.1.2015); רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' כרם פסקה 20 (11.6.2013)), ועל כן הבקשה אינה מעלה כל סוגיה עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, ואף אינה מעוררת חשש לעיוות דין המצדיק להיענות לבקשתו.

13. למעלה מן הצורך, ולגופם של דברים, המבקש לא הצביע על פגם המונע מלהסתמך על אישור מסירת הודעת הקנס בדואר בעניינו, ואף לא העלה טענה המגובה בראייה ממשית אשר מערערת את תוקפה של "חזקת המסירה". משכך, בנסיבות אלו בקשתו להישפט הוגשה בשיהוי רב וללא כל הסבר המניח את הדעת להגשת הבקשה באיחור (וראו: רע"פ 8247/17 מדינת ישראל נ' סאלם פסקה 35 (25.3.2018)).

הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, ז' באייר התשע"ט (12.5.2019).

ש ו פ ט